Pregaria.cat

Entrada

AVUI ÉS UN MAL DIA

Sí, avui és un mal dia. Ho he notat ja de bon matí, quan ha sonat el despertador i he donat mitja volta. Després, a corre-cuita no fes tard a la feina, i resulta que la Pilar em diu: Inexplicablement els ordenadors no funcionen. Ja hi som; penso que avui tot anirà malament.

Tinc tres quarts per anar a dinar i sobre la taula la feina a mig fer. Dubto si deixo el dinar i segueixo treballant. Fins les 10 no han arreglat tot el sistema informàtic. Decideixo baixar al bar de la cantonada i menjar alguna cosa. Anem malament, amb tantes presses segur que no se'm posarà bé el que mengi. "Pilar, surto a fer un mos i torno tot seguit."

El bar està pleníssim, tothom crida i les noies del taulell estan d'un humor fatal. Marxo i en el forn del carrer de baix compro un entrepà amb pernil de York, que em sembla que té un color com de passat de rosca. És igual, a la nit ja soparé bé. Ara, a la feina. Hi aniré menjant.

Mentre estic menjant i treballant, sona el telèfon. És el Grífol, el de recursos humans. Que a les tres i cinc vagi al seu despatx. Un ensurt envaeix la meva ment i començo a pensar el pitjor. Vaja, només faltaria el que em temo... Avui no és un mal dia, és el pitjor dia de la temporada.

Estic esperant a la porta del despatx del Grífol. Ja fa un quart que m'espero i encara no ha arribat. La seva secretària em mira. Semblaria que em té compassió. Potser sap alguna cosa. Li dic: "El Sr. Grífol m'ha dit a les tres i cinc minuts. Com és que es retarda tant?" "Jo què sé. Ha anat a dinar. Crec que té convidats. És l'aniversari de la seva néta".

Jo sense dinar, amb una feinada immensa i ell dinant amb la seva neta!! Ja el puc esperar. Un dia avui més que fatal! Ara sona el telèfon de la secretària. És per a mi. El Sr. Grífol!! "Dispensi, Jordi. Avui ja no vindré. Tan sols li volia demanar que em portés l'expedient 3001. Pot deixar-lo a la meva secretària. Gràcies." Buf, quin descans.

He de reaccionar. He de tallar aquest desastre. M'alço a poc a poc. Li dic a la Pilar: "Pilar, el Sr. Grífol em demana unes informacions urgents. Seré fora una estona, com a mínim una hora. Fins ara." Surto al carrer i començo a caminar ràpid... Deixa de pensar, noi... Has de tallar aquest ritme d'avui. Ara entro al parc. Aquell banc està buit. Tinc la ment en blanc i miro com les fulles dels arbres tenen un color verd nou, pur, transparent. Resulta que començo a xiular... A poc a poc el ritme cardíac torna ser normal. "Ja veus, Senyor, sóc limitat, però trobo solucions. Un breu descans al parc m'ha canviat el mal humor." Torno a la feina lentament. La tarda serà millor. Tallar el ritme, xiular i una breu pregària. Si es pot.

Jesús Renau sj.